

[K. Axel Nielsen.]

lægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.“

Vi må jo erindre, at det, der faktisk er sket her, er, at et enkelt erhverv har fået et statslån, som vel kunne have beløbet sig til adskillige snese millioner, hvis de havde udnyttet det.

Jeg vil gerne citere, hvad også professor Poul Andersen i samme værk og på samme side siger om dette forhold, som jo i realiteten er spørgsmålet om lovgivningsmagtens enekompetence med hensyn til finansielle bevillinger. Her hedder det:

„En minister kan f. eks. ikke på egen hånd, selv om det kan ske uden nogen øjeblikkelig udgift, iværksætte nogen foranstaltning; som i sit videre forløb vil stille krav til statskassen; kun en finanslov eller en almindelig lov vil kunne bemyndige ham dertil, ...“

Jeg finder, at finansministeren har handlet meget ukorrekt, og jeg vil meget anbefale, at man ophører med at anvende en fremgangsmåde som den, man her har brugt. Jeg tror, det ville føre til meget uheldige konsekvenser.

**Johan Nielsen:** Det er blevet sagt fra denne talerstol i formiddags, at denne debat drejer sig om, hvordan man skal spare. Jeg skal ikke give mit bidrag til denne sparedebat, tværtimod; jeg mener at have en særlig position her i det høje ting. Jeg er valgt på Færøerne; som står midt i en grundlæggende opbygning; derfor vil enhver besparelse, som angår Færøerne, være en sådan ulykke for mit folk, som det måske aldrig har oplevet tidligere siden salig Christoffer Gabels dage, hvis den nævnte herre overhovedet er salig, hvad de fleste færinger tillader sig at betvivle på grund af hans mange forsyndelser mod Færøerne.

Bortset fra vejrmeldingen fra Færøerne har man i den sidste tid hørt så lidt fra det danske riges geografiske centrum, at man skulle tro, at ordet „Færøerne“ var et tabuord. Nu har vi færinger selvfølgelig hovedskylden herfor, og jeg har sagt til mig selv: hvem er nærmere end du i det høje ting til at tale om Færøerne, til at oplyse medlemmerne om færingernes tarv og trang? Jeg benytter da her en kærkommen lejlig-

hed til at orientere folketinget om den øjeblikkelige situation på Færøerne.

Loven om et realkreditinstitut på Færøerne, som de fleste, i hvert tilfælde finansudvalgsmedlemmer, kender, har bidraget sådan til genopbyggelse af erhvervslivet, som efter Kørekrisen var fuldstændig stagneret, at det er ved at komme i gang igen. Efter at vi i 1962 havde fået et færøsk erhvervsfond på ca. 60 mill. kr.; blev der yderligere sat skub i udviklingen, og i løbet af de sidste 10 år er levefoden steget så meget, at vi var begyndt at nære en begrundet formodning om, at det i løbet af få år skulle lykkes os, som bor på Færøerne, at komme på højde med dem i den sydlige del af kongeriget.

Men vi har endnu langt fra nået vort mål. Hospitalsvæsenet er endnu ikke udbygget, skolevæsenet heller ikke; der mangler stadig væk havne, veje, tunneler; der mangler et par store broer, som vil forbinde nogle meget vigtige trafikcentre, og flyvepladsproblemet er alt andet end løst. Der mangler fiskeforædlingsfabrikker; og den stærke udvikling med hensyn til fiskerfartøjer og ikke mindst den intensive mekanisering har bevirket, at vi står og mangler en mængde fiskerfartøjer.

Alt dette bidrager til, at en del af vore bedste søfolk tager andre steder hen, Fiskerne tager til Island og Norge — måske særlig til Norge, hvor man kan byde dem kår, som er langt bedre end dem, de har derhjemme — eller til Tyskland, og en del af navigatørerne tager her til Syddanmark og tager hyre på danske coastere og fragtskibe, så vi i dag bemander henved  $\frac{1}{4}$  af den danske handelsflåde. Det er ikke særlig tilfredsstillende for dem, der bor derhjemme, og derfor håber jeg meget, at man i det høje ting har forståelse for de problemer, vi står over for.

Hvis udbygningen standser på nuværende tidspunkt, vil ikke alene alle de penge være spildt og det slid være forgæves, som er ofret på den færøske opbygning, men så vil det flittige og stræbsomme færøske folk synke ned i armod og elendighed, en armod og elendighed, som måske bedst kan sammenlignes med den, som man har på de skotske øer. Nogle af dem har tidligere været danske, og de skeler med misundelse til, hvor godt vi har haft det på Færøerne i det sidste tiår,